

spurgte, om hun ikke skulde tænde. Han svarede ikke men vinkede hende til sig. Med Haanden paa hendes Skulder gik han et Par Gange op og ned ad Gulvet uden Stok for at prøve, om han ikke kunde spore nogen Bedring. Og virkelig forekom det ham, at han allerede bevægede sig noget lettere. Tilsidst slap han den Gamle og gik nogle Skridt uden Støtte.

»Jeg skal sige Jer, Barbara,« sagde han paa sin tørre Maade. »Imorgen begynder jeg at danse Galopade.«

En Timestid efter laa han i sin Seng, og skønt han ingen Sovepulver tog, gled han ogsaa denne Aften hurtigt ind i Bevidstløsheden. Men omkring Midnat slog han Øjnene op med et dybt Suk, vækket af sine Drømme. Og da det gik op for ham, at det var Jytte Abildgaard, han havde drømt om, blev han med eet lysvaagen.

DEN første Gang, han havde set Jytte Abildgaard, var paa Storeholt, Asmus Hagens fynske Barndomshjem, hvor de mødtes i Sommerferien. Hun var dengang en lille Pige paa en halv Snes Aar med bred Mund og Stumpnæse; selv var han femten, Asmus omtrent i samme Alder. Hun kom fra Samsø, hvor hendes Fader paa den Tid var Birke-dommer; hendes Sprog var halvt bondsk, og hun